

**ХР. ДОМОЗЕТОВ
ЗЛОПОЛУЧНИТЕ
АТЕНТАТОРИ
ИЛИ ФАТАЛНОСТТА НА ЕДНА
ТРАЕКТОРИЯ**

chitanka.info

Раз, два, три... Масивният оловен акумулатор, подхвърлен от два чифта космати мъжки ръце полетя с главоломна скорост от 42-я етаж на института по роботехника. В това време РАФ-7, роботът-екзаминатор с вложена емоционална памет, бодро се изкачваше по старинните каменни стъпала пред входа на института. В позитронния му мозък теорията на групите се изместваше от физиономиите на студентите, отсъствували повече от 2 пъти през последните 4 семестъра. Вероятността да демонстрират познания с необходимия обем и качество беше 0,25%. И все пак...

Нещо тежко прелетя на сантиметри от РАФ-7, чу се силен трясък, каменното стъпало се строши и остра миризма на H_2SO_4 раздразни обонятелните рецептори на емоционалния робот.

Хвърлил бърз поглед нагоре, той видя разочарованите физиономии на двамата атентатори — Джон Остин и Вил Маккорни, скъсани 16 пъти на изпитите по „Символична логика и разумни машини“. Обзет от ужас, РАФ-7 увеличи скоростта и след 18 сек, проф. Голдън, прекият му шеф, вече знаеше всичко. Подпрял професорската си глава с две ръце, той обмисляше внимателно инцидента. Справедлив гняв сбърчи високото му, сляло се с темето чело. РАФ-7 се усмихна мило, представяйки си лицата на Остин и Маккорни при новината за преместването им от института в „Армията на труда“.

— Срамота! — крещеше почервенял като рак Голдън — бездарници! Вече 6 семестъра учат математика, а не могат да изчислят елементарна траектория.

Студент-задочник, по професия полицаи, апострофира професора по висша математика д-р Голдън. В този момент проф. Голдън изчислява вероятността на мястото на автомобилна катастрофа да пристигне полицаи по-рано от 28 мин. Студентът-полицаи му казва, че това излиза от темата на лекцията. Д-р Голдън го фиксира строго и забелязва, че това са методи, които трябва да умее да ползва всеки студент още повече полицаи.

На изпита по математика полицаят започва обстойно да обяснява най-новите изменения в правилника за движението на моторни превозни средства. Голдън го прекъсва възмутен.

— Но това няма нищо общо с въпросите от материала, моля!

— Обаче тия работи, значи, трябва да ги знае секи колтурен професор, плюс това и шофьор-любител, знаиш! — отговаря студентът-задочник полицай.

Публикувано във вестник „Технически авангард“, брой 7/1966 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.